

Arrest

nr. 89 491 van 10 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 april 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad van State van 19 juli 2012 met nr. 220.332 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 20 september 2011 met nr. 66 939 wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 18 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DRIESEN, die *loco* advocaat Z. OTHMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd aangevuld op 24 december 2009.

Op 15 februari 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

Op 20 september 2011 bij arrest nr. 66 939 verwierp de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring. Tegen dit arrest diende verzoeker een cassatieberoep in bij de Raad van State.

Op 19 juli 2012 bij arrest nr. 220.332 vernietigde de Raad van State het voormelde arrest nr. 66 939 van de Raad en verwees de zaak naar een anders samengestelde kamer van de Raad.

2. Over de ontvankelijkheid

Middels een schrijven van 1 augustus 2012, gericht aan de burgemeester van Antwerpen, brengt de verwerende partij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op de hoogte van wat volgt:

“Hierbij verzoek ik u de ongegronde beslissing d.d. 15.02.2011 (en het daarmee samenhangende bevel om het grondgebied te verlaten) inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, in te trekken”.

Er dient op gewezen dat uit voormeld schrijven van 1 augustus 2012 van de verwerende partij duidelijk de intrekking van de thans bestreden beslissing blijkt. De Raad benadrukt dat de intrekking van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de thans aangevochten akten met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnen en dus wordt geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissing ontnemt per definitie het voorwerp aan het annulatieberoep. Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp en dient te worden verworpen (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270).

Ter terechtzitting van 8 oktober 2012 worden geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissing, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Ter terechtzitting vraagt verzoeker om de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij nu het om een intrekking van de bestreden beslissing gaat.

De Raad stelt echter vast dat er geen kosten werden betaald door verzoeker, zodat er ook geen reden is om de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,
mevr. J. CAMU,
mevr. M. MAES,

wnd. kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN